

καὶ τὰς φυχὰς ἐν τάποις μεταφυσικῶς διαφέρειν τὰς τελεότητας. Οὐ γάρ δὴ φυσικῶς αὐτὸις εἴποισι, τὸ εἰς τῦτο τεῖνον σῶμα, εἰκασίσθαι ποιέμενοι. (§. Φυζ.) Άλλὰ δὲ φυσικῶς μὴν διαφοραὶ περὸς αἰλίλας αἱ φυχαὶ ἴχνοι, μεταφυσικῶς δέ. (§. Αὐτ.) Οὐκ' ἄρα μόνη τῇ φυχῇ τὸ μνήμων αἰσθετόν. Ο. Η. τὸ Α'.

Τὰ δέ τοι πνεύματα, εἰπεὶ δίβικας, δέ τε τῷ καρωτίδων, καὶ τῷ απογόνουλείων ἀρτελῶν, διηθεμάτων, καὶ τὸν ἐγκέφαλον, καὶ τὴν παρεγκεφαλίδα τῷ παθαρωτέρῳ αἵματος, τῷ διασκόδαζεται. (§. Φοδ.) Τοις αἰδηλείπτως, διπορρεῖτε καὶ λιποφέρεται, ως φέρει κατὰ ἕπει ταῖς αἰδητικαῖς καὶ φατασικαῖς ἔνεργησεσιν αἴτειστάγεδοι, καὶ λόγως ἄρα εἰπαίγκες συναπορρέειν αὐτοῖς καὶ τὸ μνημονικὸν, καὶ σχέτιλον φέρει γίνεσθαι. Άλλ' εἰκὸν εἶσιν. "Ἄρα καὶ τὸ Β'.

Σχόλιον.

§. ο. δ. **Α**παντας, ὅσυς αὐτὸτε φεύγει μνήμης γεάφοιτας μετελθεῖν σοι γέρμοιτο, καὶ τῷ πάλαι ηγήτε τῷ ὑπερον, αὐτῷ τῷ περώτῳ αἰδητείῳ, εὑροις αὐτὸν μνημονικὸν τῆς φυχῆς αἰστιθεαίς. Καὶ γάρ καὶ Πλάτων, εἰκαίνο δὴ τὸ κέαρ τὸ ὄμηρικὸν πάστοιςθέματος,, δῶρον τούτῳ αὐτὸν φάρμακον είναι,, φησὶ, (1) τῆς τῷ μητρῶν μητρὸς μνημοσυνῆς, καὶ εἰς τῦτο,, ὅτι αὐτὸν βάλῃ θῶμα μνημονεύσαι, ὃν αὐτὸν ἴδωμεν,, οὐδὲ,, κάστωμα, οὐδὲ αὐτοὶ συνοίσθωμα ύπέχοντες αὐτὸν ταῖς αἰ-,,, οιήσεσι, καὶ συνοίσιας διποτυπόδαι, ὥστερ δακτυλίων ση-,,, μεῖα συστηματομένας. Καὶ ὁ μὴ αὐτὸν εἰκμαγῆ μνημονεύειν,, τε καὶ ἐπίσαθαι, ἵνας αὐτὸν τὸ εἴδωλον αὐτῷ, ὅταν δέ,, σχέσαλειφθῆ, οὐδὲ οἰοντες γέρμηται εἰκμαγεῖαι δηπιλελῆ-,,, θαι τε, καὶ μὴ δηπισαθαι. Καὶ Αεισοτέλης δέ (2). Δη-,,, λον γάρ ὅτι δεῖ νοῆσαι τοιότο τὸ γιγνόμενον δῆλα τῆς αι-,,, οδή-

(1) Πλάτων ἐν Θεατρώ.

(2) Αεισ. Εγ τοῖς πιεὶ Μητρ. καὶ Αιγαίο.

„ φήσεως ἐν τῇ φυχῇ, καὶ τὸ μοείω τῷ σώματος τῷ ἔ-
„ χοντὶ αὐτῷ (τῷ αἰδησιν) οἶον ζωγράφημάτι τὸ πά-
„ θος, ὃ φαρμὸν τῷ εὖτε σίναι μυήμιν. Ἐνθα μέρον
μὲν τῷ σώματος, τὸ τῷ αἰδησιν ἔχον, τὸ περῶτον καλεῖ
αἰδηπέριον, πάθος δὲ τὸν τύπον καὶ τὸ ἐγκατάλειμμα.
Ἔξιν δὲ τῷ σύκολίᾳ λιῶ ἔχει τὸ μόρον τοῦ σάζειν τοὺς
τύπους δέρκεις, καὶ δυσεξαλείπτις. „ Ή δὴ γινομένη κίνη-
„ σις, φησίν, (1) ἀσημαίγεται, οἶον τύπου τινὰ τῷ αἰδη-
„ θος, καθάπερ σὶ σφραγιζόμενοι τοῖς δακτυλίοις. „ Πα-
58 πᾶσιν εἶναι αἴγκης ἐκεῖσε τυπῶδαι τῷ μυήμιν,
εὗθα τελεῖται οὐ αἰδησις, ὡς τῷ αἰδησιν ὁν, ἀλλὰ μὲν
τῷ κίνησιν γίνεται, ἀλλὰ δέπῃ τῷ δέ τῆς κινήσεως α-
γαπήπωσιν. Παραπλησίως δὲ τοῖς, καὶ Ωρεύδης ὑπειλη-
φῶς φέρεται, (2) „ φαντασίᾳ ἐγκαταλελειμμένῳ δότοις
„ νος αἰδησεως, τῷ μυήμιν εἶναι δότοδεδωκώς. Οὐ γάρ
η δότο τῆς αἰδησεως φαντασίᾳ ἐγκαταλείπεται, ἐκεῖσε φα-
νερὸν ὡς οὐ μυήμη ἔχει τῷ ἔδρᾳ. Καὶ Μιχαὴλ ὁ Ἐ-
φέσιος (3). „ Ανάγκῃ δὴ πάντως λέγων, ἐν ὧ τῆς φυ-
„ χῆς αἰδησιού μετά, ἐν τάτῳ καὶ φαντάζεται, καὶ μυημό-
„ νδεῖται ἥματς. Ή δὴ καὶ τῷ γινομένῳ αἰδησιν ἀναπό-
μαξεις, καὶ ἐξιν δέρκη μόνιμον, τότο μυήμη. Εἰ γὰν
τὸ πάθος μόνῳ τῷ λόγῳ τυγχαίται δέρκεινόμενον, καὶ τὸ
ἐν ὧ αὐτῷ, τὸ αὐτὸν ἔται, δηλαδὴ ὁ ἐγκέφαλος. καὶ όχι ὅ-
πως, ἀλλὰ καὶ ἐν μέρει τῷ αὐτῷ. Τῇ γὰν δόξῃ περοιδεύ-
ται καὶ οἱ Νεώτεροι ὅλοις σίφεσι (4). Ή δὲ τῷ Νεμεσίν
δόξα ὄπιεκάς αἴφελής, τοῦ δρυγανού εἶναι τῷ μυημονετι-
κῷ, τῷ ὄπιειν κοιλίᾳ τοῦ ἐγκεφάλου εἶναι φάσκου-
„ ;, (5) λιῶ καὶ παρεγκεφαλίδα καὶ πλευρανίδα καλύσι,
„ καὶ

(1) Άεις. εὗθα αἴστ.

(2) Παρὰ Νικησ., Πεεὶ Ἀνθρώπων Κεφ. ΙΓ'.

(3) Τυπομν. εἰς τὸ Πεεὶ Μιήμ. καὶ Αἰχμν. ἐν Προτιμ.

(4) Καρπέσ. Πεεὶ Παθ. Ψυχ. Μέρ. Α. Λρθ. ΜΒ.

Μαλεβράγχ. Βιβλ. Β'. Πεεὶ Ἐξιτ. Ἀλητ. Κεφ. Ε'. §. Ι'.

Γαοσεύδ. Τμήμ. Ι'. Φυσικ. Μέλει Β', Βιβλ. Η'. Κεφ. Γ'.

Μχίγικι. Φυσιολογ. Κεφ. ΚΔ'. "Αρθρ. ΛΔ'. κ.γ.

(5) Νεμέσ. Πεεὶ Ἀνθρώπων Κεφ. ΙΓ'.

„ καὶ τὸ ὃν αὐτῇ τυχικὸν πιεῦμα. Καὶ ὅτι τὰς δυνάμεις, ὡν ψάσκειμένος τὸ αὐτό, τόπῳ χωρίζοντος. „ Τῶν „ δὲ αἰδησεων (φροσιθησιν) ἀρχαὶ ηγήριας τὰς ἔμεροδας εἶναι ποιλίας φαμὲν τὴν ἐγκεφάλα, τὰ δὲ δάγκων τικῆς τῶν μέσην, τὰ δὲ μημονοδτικῆς τῶν ὅπιδας. Οὐδὲ δὲ οἰκανὸν εἰς διαδεξιν (γε ἐκείνῳ δοκεῖ.) τὴν τοιάτια, δτι τινὲς τῷ φρουριώντων, τὸ μὴ δάγκωντικὸν, φέρονται, τὸ δὲ αἰδητικὸν ὑγιαίνουσιν. Οἱ δὲ τυχὸν τὸ μημονοδικὸν πεπονθότες, τ' ἄλλα εὖ ἔχοσιν. Ἐπείπομεν δυνάτον τὸ αὐτὸν ἔργανον τῷ μὴ φρόδος αἰδητοῖν αἰλοιώσεων εἰρηται δεκτικὸν, τῷ δὲ φρόδος μημένην ἐγκαταλειμμάτων, αἴεπιδεκτον. Ή τοχὶ ηγῆρις ὕδωρ, φέρε, ὅτι τῷ ἄλλων ύγεων, τῶν μὴ ἐγχύομένιων κίνησιν φροσεδέξατο, τὸ δὲ καταγενθεῖ τὸ ἰχνος αὐτίκα συσέχεν, ὃδον ὕδοτιεν ἐγκαταλειμμα κατέχειν οἷον τε ὅγ, ηγῆρις ἐνδέσσαιζεν; Ἄλλοντα εἴκειτο μοι μάλιστα σημείωθα, ὡς ὅπλι τῷ φεύγει μημένης, ηγῆρι φεύγησίων δωμάτεων λόγγα, τὰς ζωγραφίματα ταῦτα, καὶ τὰ ὥστερ ἀναποσφραγίσματα δακτυλίων, ηγῆρι τὰς τύπας, ηγῆρι τὰς τοῖς νεωτέροις λεγόμενα ἰχνη, μεταφορικῶς ἐκλιπτέον, ὅπερ ὁ Ἐφέσιος Μιχαὴλ φεάσσας παρήνεστιν. „ Χρῆ δὲ καὶ τὰ τύπα κοινότερον (1) ὅπλι τῆς φαντασίας ἀκέειν. „ Κυρίως μὴ δὲ τύπος τὸ κατ' εἰσοχήν τε, καὶ σύσοχθεν, ή τὸ ιοῦ τυπάντος ἐν τῷ τυπεμένῳ χῆρα γινόμενον, ὡς „ ὄρῶμέν τε ὅπλι τῷ σφραγίδων ἔχοντα. εἰς τὸ δὲ ηγῆ „ τὰ δόπον τῷ αἰδητῷ ἐγκαταλειμματα ἐν οἵμην γίγεται, „ ὃδε τῶν ἀρχέων καὶ χῆραί τι, ή τῷ αἰδητῷ αὐτίληψις. „ Ποῖον δὲ χῆρα τὸ λεικὸν, ή ὅλως τὸ χρῶμα; ή ποῖον „ χῆρα ή ὄσμή; Ἄλλα διέδποείαν κυριε τιρός οὐράνια „ τος, τὸ ἰχνος, καὶ ἐγκαταλειμμα, τὸ ψάσκειμόν δόπον τῷ „ αἰδητῷ ἐν οἵμην, τύπον καλύμμενον μεταφέροντες τένομα. Πῶς δὲ αὐτὸν τε ή πεσέτων πλιθαίνων φραγμάτων τὰς τύπας, ἐν τῷ σμικρῷ μοείῳ ἐγκεχαράχθαι ηλίκος ὁ ἐγκέφαλος; Πῶς δὲ καὶ ἐν συσάσει σώματος ἀπαλωτέρῳ, ηγῆρι

μ.ν.

(1) Τπομ. εἰς τὸ Περὶ Μημένης καὶ Λιταριῶν. ἐν Πρωτ.

μυείας ὅσαι ὥραι τὰς δόπο τῷ δὶ αὐτῷ φερομένων υἱεῶν
ἄλλοισισεις ὑφισαμένις, τὸ ἵχνη ταῦτα σύγχυτα ἐνδέξεσθαι;
νοίσαις αὖ ἄρα, δεξιότητα τινά, ηγή προσφυῖαι τοῖς
τῷ ἐγκεφάλῳ πόροις ἐγκαταλείπεδαι, καθ' ἴντι ἐποιμότερον
προσδρυσάονται, καὶ θατίθενται πρὸς τὸ δέον πειθαρχῆντες
τῷ γνωσικῷ ὕπτασοντι, καὶ τῶς ἐποίμως ἔχεσι, πρὸς τὴν
ἔξι τάτων τῷ πνούματος διέξοδον, νόμιματι τῆς Φυχῆς, τῆς
κινάσης αὐτὸν, ὡς ἄλλο τῷ πρὸς αἰτίληψιν ηγή γνῶσιν, τῷδε
προεγγειωσμένων κεκίνηται. (1) Ἡ ἔξιν τῷδε ίνῶν, οὕτι ὡν ὁ
ἐγκεφαλος, καθ' ἴντι ἐδὲ πολλῶν ἥδη κινηθεῖτες ἐνεργημά-
των, ράδιως πρὸς τηνὶ ἀπαντημένων κίνησιν ἔχεσιν. (2)
Οὕτω γάρ αὖτις ὕπλυσειέ τις δύμαράς, καὶ τὸ Ἀεισοτε-
λεῖς ἐκεῖτο θᾶτι μνήμης δύστρημάτιον „πῶς ποτὲ τῷ μὴ
„πάθες παρόντος, τῷ δὲ πράγματος δόποντος μνημονεύει
„τὸ μὴ παρόν; (3) Καὶ χωεὶς γάρ τῆς διαιρέσεως ἢ
πρὸς τότο ἀπαντήστες χρῆδαι ειώθασιν, ὡς εἴς Θεωρεῖν τὸ
Φαύτασμα, καὶ καθ' αὐτὸν, καὶ ὡς εἰκόνα, ρηγέον ὅτι τῷ μὴ
ἐποίμως αἰτιλαμβάνεδαι τῷ πράγματος, ή ἐμποιηθεῖσα
ἐκ προηγμένων δύσθεσις τῷ ἐγκεφάλῳ παρα-
τιος. Τῷ δὲ μὴ αἰτιλαμβάνεδαι τηνὶ Φυχὴν τῷ δόποντος
ἀπλῶς ὡς φαντάσματος, μνημονεύτικῶς δὲ θίγειν, αἴτιον,
ὅτι καὶ ἴντι ἥδη ἔχει τὸ μόριον ἐποιμότητα πρὸς κίνησιν, ή
Φυχὴ ὕπηγνωσκει, καὶ τὸ παρελάσαν τῷ ξύνε, τάλαχι-
σον γάντιον αἰσθέσως συνεπιτικέπτεται, κάκτητων κείνει, ὅτι
καὶ ἄλλο τε τότο αὐτὸν προσελάβετο, ὁ μνήμης τυγχανεῖν
γνώσμα ἴδιαίτατον εἴρηται. (δ. α. αβ').) Οὐ χά-
ειν, τὸ τῷ Νεμεσίς ἔχει ὄρθως „ὅτι τῷδε δόποντων μὴ
„ἔστιν ή μνήμη, όμως δὲ δόπο τῷδε δόποντων γίνεται. (4)

Πο-

-
- (1) Καρπέσ. εἴδα αἴωτ.
  - (2) Μαλιβράγχ. εἴδα αἴωτ.
  - (3) Αεισ. Πτελ Μνήμ. καὶ Αναμ.
  - (4) Πτελ Αιθρώπι. Κιφ. II'.

222 ΤΗΣ ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΗΣ
Πορίσματα.

§. ως. Α'. Εντυδού φανερόν ὅτι τῇ αἰδητῷ πε, καὶ φανερῶν κυρίων εἰσὶν αἱ μνήμαι, τῇ δὲ δάκρυνται καὶ συμβοβηκός, καὶ ἡτοῦ ἀλλώς, οὐ καθ' ὅσον ἐκ προλαβέσθης φαντασίας πελγίνεται. „Ταῦτα δὲ νοπτὰ (1) ὅτι μὴ ἐμάθομεν, οὐδὲ πανταχοῦ μνήμην πεδία, τῆς δὲ χροίας αὐτῷ μνήμην ἔχει, ἔχομεν, καὶ γὰρ ἐκ προγνωμάτης φαντασίας οὐ τῇ νοπτῇ μαθήσεως, οὐδὲ φυσικῆς ἐννοίας.

Β'. Ἐπεὶ δέ τοι ἐγκεφάλῳ αἵς ἐν ταῖς καρδιάριδροις οὐ μνήμην ἔδραζεται (§. ωγ'). τύπων οἰονεί τινων αὐτῷ ἐνσημανούμενων (§. ωδ.), οὐδὲ μενοντινού εἰπεῖν ἔδραζεταις τῆς προσήκνυσις, καὶ δεξιότητος αὐτῷ, τῆς δηλὶ τὸ ἐπίμως, καὶ τὰς τὰ γνωστικὰ ἐνεργείας κινεῖσθαι, ἐγκαταλειπομένης (§. ἀντ.), επαίγκης αὐτοῦ εἴη ταῖς γὰρ τὰς κράσεις τὰ μοείς διαφοραῖς τοῦ καὶ ἀλλοιώσεσι, καὶ τινὶ μνήμην σωμάτεσθαι. Ταύτης, τοι καὶ τοῖς (2) μὴ ἐν κινήσει πολλῷ διὰ τὸ πάθος (τατέστι διὰ τινα δημιουργίας τοῦ νόσου) οὐδὲ οὐλικίαν γε, σὺν, καὶ γίνεται μνήμη, καθάπερ αὐτοῖς εἰς ὑπὲρ ρέον ἐμπιπτόσις τῆς κινήσεως, καὶ τῆς σφραγίδος. Τοῖς δὲ διὰ τὸ φύχεσθαι, (καὶ οἰονεὶ θρυλλίζεσθαι) καθάπερ ταῖς παλαιαῖς τοῦ οἰκοδομημάτων, καὶ διὰ σκληρότητας τὰ δεχόμενα τὸ πάθος (ητοι τὸ τῆς κινήσεως), καὶ ἐγγίνεταις ὁ τύπος. Διὸ οὕτε σφόδρα νέοι, καὶ οἱ γέροντες αἱ μνήμην τοῦ εἰσί· ρέαστι δὲ, οἱ μὴ διὰ τῶν αὐξησιν, οἱ δὲ διὰ τῶν φθίσιν. Ομοίως δὲ καὶ οἱ λίαν ταχεῖς, καὶ οἱ λίαν βραδεῖς, γέρετεροι φαίνονται μνήμονες. Οἱ μὴ δὲ εἰσὶν υγρότεροι τὰ δέοντας, οἱ δὲ σκληρότεροι· τοῖς μὴ γε καὶ μέντοι τὸ φαίνεται ἐν τῇ φύχῃ, τῷ δὲ γέρεται. Οἱ δὲ δηλὶ τὸ υγρότερον μὴν, τούτων δὲ μετ' υπερβολῆς, κλίνοντες, οἷοι οἱ διψαῖς, αἴματικοὶ μᾶλλον εἰσίν. "Ω-

ατερ

(1) Πεὶ Ἀνθρώπος. Κεφ. ΙΓ'.

(2) Λειτούργος. Εν τοῖς πεὶ Μνήμην καὶ Ἀγαμη-

απερ ἐν οι δη τὸ σκληρότερον, ἀλλ' εἰ πέρα τῆ μετείν, οἵσι οἱ μὲν πόνυ καὶ φραγματεῖς φένδεχθμοι, μημονικοὶ, αἷς ὁ Νεώπρος Κάπων ἀνδρὶ Πλευτάρχῳ θύεῖται ισόρηται. (1) „Ναθρὸς μὴν τῷ τοῦ αὐλαβεῖν καὶ βραδὺς, αὐτοῦ ναλαβὼν δὲ καποχος, τῷ μημονικός. Πολλοὶ γάν της σύμμετροι καὶ ακειβαῖς δύμοιρήσαντες δίκρασίας, Θαυμασοὶ αὐεφάνησαν καὶ τὰς μηνίμας· οἷον Σενέκας φασὶν (2) ὁ Ρωμαῖος διχιλίων φονῶν ασυιδέτων ἀπαξίας, αἴτιος, αἴτιος ἀπεδίδε. Καὶ Πόρτιος ὁ ἐκείνης ἑταῖρος, αἴτιος ὅσας ἐν τοῖς δικασμοῖς φθάσας ἥγαντο, αἴτιος μημονόδει τοῖς διμητροῖς. Καὶ Κινέας ὁ υπὲρ Πύρρου προσβεβλέσας περόστη τῶν Ρωμαίων Σύγκλιτου, ἀπειπατεῖς οἵσοις τῇ φροτεραῖς ἐντετυχηκώς λιβ., σὲ ὄνοματος τῇ υπεραίᾳ προσεῖπε, δῆμον ὅλον. Καὶ Κύρος δὲ τὰς ὑπ' αὐτὸν σρατιδομήμας, ὀνομασίᾳ ἀπανταῖς προσφωνεῖν εἰωθεῖ. Καὶ Λύκιος δὲ Σκιπίων, τὰς τὴν Ρώμην οἰκεῖταις δύμοιώς. Καὶ Χαρμίδης, ὡς ἄλλοι Καρνεάδης, τὰς τοῦ ταῖς καὶ τὰς βιβλιοθήκας, σωζομένας δέλτοις, ἀπταῖς αὐτοῖς ἐρωτηθεῖν, ὡς αἰαγινώσκων ἔκαστα, ἐτοίμως ἀπαγγέλλων λιβ., καὶ αἴτοσκέπως. Οὐχ' ἕτερον δὲ Θαυμάσει τις ἐν τοῖς μηνίσσει καὶ Οὐαλλίσιον τὸν Νεώπρον Φιλόσοφον, ὃς ἐν σκότῳ τὰ προτιθέμενα οἱ τῷ αἰειδητικῷ προβλημάτων δισόχως έπιλυόμενος, σὲ αἰειδητῶν, οἵσι υπὲρ τὰς πεντάκοντα ἐπιλυθμέοτο οἱ χαρακτῆρες, τὰς τεκταγωνείας ρίζας σὲξερε. Εὐδαιμονες τῷ ὅπερ τῆς δίκλησίας!

Γ'. Ακόλυθον δέ δῆτι καὶ τὰς προσφερομένα; Ἡσαΐδες, ηδὲ δίαιταιν τὰς τοῦ αὐτοῖς, καὶ αἴρα τὸν αἰαπτεόμενον, καὶ τὸ ἄλλα ὡς τοῦ τῆς φυτευσίας ἐλέγετο, (§. 4 πτ'. B'.) διαφέρειν εἰς μηνίμην. Διὸ καὶ τὸν οἶνον (3) μηνίμης εἶναι έπιβούθημα φασί, τοῖς μετείως διλονότι, χρωμένοις, ἀπεδημήτη τῇ τῆ πνούματος διαθερμαίσει διπνωτέρας πλέοντας ἐγκεφάλῳ.

(1) Ἐν Βίῳ ἀντί.

(2) Ἐν Λιξικ. Εύροισι. τῷ Χαρμίδῃ εἰν φωνῇ Μηνίμη.

(3) Αὐτ. Λιτ.

λῷ ἀνεργαζόμενον τὰς κινήσεις· ὅτε καὶ τὸν λότον τῆς ιαΐστης δημιουρίας, μὴ πάντη δέοντος ήγειδαι εἰς τόπον αλυστελῆ, καὶ ἀπορόσφορον· Άει δὲ τὸ γοστὸν καὶ κακέων, καὶ ύγειαστεως δεκτικὸν εἶναι πέφυκε. "Οτι δὲ τὸ μημονικὸν τῆς φυχῆς, νόσοις πάσχεται ταῖς χαλεπωτάταις, εἴτε τῆς ἡρακλείας, κράσεων διαφορᾶς (§. αέ. Πόρ. Β').) εἴ τε πειμαρίεδαι, καὶ εἰκατοντάριτος Ταρσεῖ συμβιώτος, φθέλι δὲ τὸ ὄμηρον απεχνῶς οὐλίθιστον, τὸ τὰς λόγιας εἶναι παραστασ. (1)

Δ'. Επεὶ δέ, ὃ τῇ τῷ ράδιον διαδίχεδαι τὰς λότου φυσικὰ πνεύματα αὐτιληπτικὰς κινήσεις, ὡς αἱ βάλσατα τῆς φυχῆς μημονδέειν, ἐπομέστητε τῷ εὐκαθάλυ (§. αδ').), ηἱ μηίμη πεῖται. Ή δὲ ἐπιμότις εἰκατοντάριτος φυργεῖαις επιγίνεται, (§. αὐτ.).) Φανερὸν (2) ὅτι οἱ μηίμη, καὶ οἱ πτυχαὶ τῆς Λεισοπέλης (3) αὐτῶν εκάλεσται, οἵτι; δέ τι Κυριατατα. Τοιαύτων δὲ καὶ πολλοὶ τῷ Λείστῳ οἱ Νικηφόροις (4) διποδεκτούσι. Ταῦτα τοι καὶ ράδιον μημονδέειμι, ίσις πλεονάκις φροσερχομένη, καὶ οἵτις οκπαθῶς, καὶ αἰτεστέρος ενεκύταιμι, ταῦτα απλῶς οὐτα κατεῖ πάντας σφεδρότερος. „Διὸς „, τῷ τὰς τῷ φράξειν μηίμας (5) οὐδεὶς; οὐδὲ βαλανεῖς „, εκσίσεισι εἴσιται, οἷς υφ' αὐτοῖς μάλιστα κατείνεται.

Ε'. Επεῦθεν δὲ ράδιον, καὶ τί δέποτε αἰδίμωται δέποι διορίσαι. Τῶν γὰρ οὐτὸν τὸ αἰδενόμενον οἰστεῖς παραγμένη πλειόταν ιχνῶν, οἷον α, β, γ, δ, ετ. οὐτοὶ εἰσίγη, οὐ τοὺς πλείστους ράδίως ὑπειδίδεται τὸ δι αὐτῷ τὸν αὐτιληπτὸν ανεργαζόμενῳ πνεύματι, τὰ λειπά τοῦτο γένεται, οὐ πάντας ἀμυδρότερα γένομένται, μὴ ἐπίμως συμπτειδεῖται, μὴ δὲ τοιχομέριας, οὓς ἀλλοπ, ταῖς οὐγκαμέναις τὰς οὔρεῖς αντικαθίσταις δημιουρίας παρέχωνται, πάντας δὲ τῷ οὐαῖθεν, ενώ τοι πείξει τῆς φυχῆς αρχομένην κατέσται, οὗτοι οἱ Φωνώποροι τῷ

(1) Συνίδ. ἐν Λιβ. Έργαλ.

(2) Ήτι τῷ Λειστ. Πιεὶ Ηνιοπος.

(3) Πιεὶ Μηίμη. καὶ Λιβαρ.

(4) Λάκης. Πιεὶ Νέα Βαθ. Β'. Κηφ. Γ'. Καὶ Ιωνίας. Ηρα. Σ.Α'.

(5) Πλάτωρ. οὐτι οὐδὲ ζεῦς οὐδὲ οὐδὲ τοι Επιστολα.

παῖτι μεταβαλόνται, τὸ πρότερον αἰάζωπυρίσωσι πάθος, καὶ τὴν σὲ ἀρχῆς αὐτοπίσωσται δεξιότητα, τότε ἔσαι τὸ συμβαῖνον, ὃ καλεῖν εἰώθαμψ αἰάμνησιν. „Ωστε δύσφερον, μούμης αἰάμνησιν, τῷ τὴν αἰάμνησιν εἶναι αἰανέωσιν, προτέρας μούμης, ἐπαὖ λίθῳ γενομένῃ, τὸ σωνεχὲς ἀ-, ταλέση. Καὶ ἔσιν αὐτοὺς αἰαμνήσεως, οὐδὲ προτέρων, κινήσεων αἰανέωσις. (1) Καί τις αὐτὸς ὄρθως οἴμαι ταύτην οὔσειν, δότο λίθης εἰς μούμην εἶναι, δότε μούμης μεταβασιν. Εἰ μὴ γὰρ δότε μούμης, οὐδὲ μούμης μεταβασιν. Εἰ μὴ δότο λίθης, δότομημόνδουσις. Τὸ μὲν εἰ πρώτον τις αἰαλάβοι, τὸ δὲ, εἰ δεύτερον ψωμημόδεστον. Διὸ καὶ ὁ Σταγείρης (2) δύσοχως, οὐτε μούμης δέσιν αἰάληψις, φησί, οὐδὲ αἰάμνησις, ωπὲ λέγεις. Ο δὲ Νεώτερος Γερανέσιος (3) καὶ πάνυ ἡμαρτημένως, δόπεδος, ποστέω μούμης διαφέρειν αἰάμνησιν, δοσῷ καὶ ἔξεως τὴν κατ' αὐτὴν ἐ-, νέργειαν. Ή γὰρ συέργεια τῆς καθ' ἔξιν μούμης δέσιν οὐ δότομημόνδουσις, ωκεὶ οὐδὲ αἰάμνησις. Αἰαμνήσις γὰρ λέγεται (4) ὅταν λίθη μεσολαβήσῃ τὴν μούμην, εἰσὶ γὰρ αἰαμνησις μούμης σχετόλε γένεμένης αἰακτησις.

Σ'. Επεὶ όν κινήσεώς τις σωνεχισμὸς, τὸ τὴν αἰάμνησιν δέσιν εργαζόμενον (δότε τὸ αἰωτό.) φαερὸν, ως ὁντινῶν αὐτὸν αἱ κινήσεις ὥστε μᾶλλον ἀλλήλων ἔχόμεναι, πέπονται αἱ αἰαμνήσεις ράτσαι. Τοιαῦτα δὲ μάλιστα τὰ πρὸς ἄλληλα δέσιν ἔχοντα, πέπονται γὰρ καὶ αἱ φύσεις ἄμα, καὶ αἱ γνώσεις, εἰ δὲ αἱ γνώσεις, καὶ αἱ κινήσεις, διὸ ὡν τὸ γνωστικὸν αὐτοῖς προσέχειν σταγεῖται. Διὸ καὶ οἱ αἰαλαμβανόντες τὴν μούμην ἐποίμας βγλόμενοι, πρὸς ταῦς αἰαφοράες τὸν τύπον ἔχονται. „Καὶ ὅσα τάξιν τινὰ ἔχει, δύμημόνδυτα δέσιν. οὐδὲ αἰαφορά γὰρ οὐ τάξις. (5)

Περὶ

(1) Μηχανὴ ὁ Ἐφέσ. οἵ τὸ Πτερὲ Μούμ. καὶ Ἀιγαῖον. ἐν Προσιμ.

(2) Λειτ. Πτερὲ Μούμ. καὶ Ἀιγαῖον.

(3) Ἐπι Ψυχολογ. Όσιομ. 2'. καὶ ἐν τῷ Σχολ.

(4) Νεμέσ. Πτερὲ Ἀιθρώπειο Κεφ. ΙΓ'.

(5) Λειτ. Πτερὲ Μούμ. καὶ Ἀιγαῖον.

Περὶ Διαμεως, ἵνα ἴδιαιτερον
Νῦν καλλυμε.

Θεώρημα N'.

§. ως'. **O**τι καὶ φέρε ὅλης παντίας ἀπιλαγμόνα τὸν
„λογικήν“ τύχην γνωστικῶν πέφυκεν ἀνεργεῖν, ὁμόλογον.
Περὶ τότε τῶν σὺν ἐκάστῳ ἀντίσταν συνειδησίᾳ μαρτύρο-
μενα. (§. χος').

„Ἀλλας· ἕπε δὴ μὴ φρόδος ἐστιν εἶσαι τῇ τύχῃ αὐτοπί-
τροφος, ἐστιν τε γνωστικει, καὶ τὰς ἀνεργείας τὰς κατὰν-
τικές. “Α δὴ ὅλης παντοίας φύσει ἀπιλαγται. (§. τύχης'.
τύχης'.)

„Ἀλλας· τὰς γνωστικὰς τῆς τύχης αἰτικείμνουν τὸν ὄντα, ἢ
ἀληθὲς ὀμολόγηται. Ἀληθεῖς δὲ οὐδὲν ἔττον τὸν ἐν ὅλῃ,
τὸν ὅλης ἐκτὸς, εἰ μὴ καὶ πλέον. “Ἄρα κτο-

Σχόλιον.

§. ωζ'. **O**ὐδεὶς αὐτὸν ἔξερος τίτλον γέροιτο·
„Οὐδὲν εἰ τὸ δέκα μῆνα ποιήσει ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
„Γλῶσσαν ἔχων αὐγανθέντης Νέσορος αὐτιθέει·

Τί γάρ; καὶ τὰ καθόλα τῇ τύχῃ φέρεσκέπτεται, καὶ τὰ
φροσόντα τῷδε οἵτις φρόσεις διαφαίρεσσες δοκοστάγαστα, κα-
θάδεις αἴστολεῖ; καὶ τάξεις, καὶ λόγοις, καὶ χέσεις, καὶ τὰ
ἀληθεῖαν αὐτῶν, καὶ δυνάμεις, καὶ ἀνεργείας ἀπλῶς τε καὶ
αἰσχύλεις, χωρὶς τῷδε ὅν τε εἰσὶ, καὶ οἵτις περ σύνεισται ταῦτα
διανοεῖται; Οὐκ εἶδη τινὰ δόλως τῆς ὅλης στριμονία, καὶ
κεχωρισμένα ὄντα; καὶ τὸν Θεῖν αὐτόν; καὶ τὴν τύχην; Δω-
ριδίν γάρ φρόδος βραχὺ, ὅτι καὶ ἐκ τῆς ὅλης φέρει ποτε ὀρρη-
μένη τὸ φρῶτεν, εἰς ταῦτα ποιεῖται δῆλον γιγαντεύ-
τες τῷδε ταῦτα μεταβάσα, καὶ τέτων ἀνατερί-
ζει ταῖς φύσεσι καὶ τοῖς λόγοις, αἴστο δὲ πέρας λαβῖσσα
τέως τῷδε ταῦτας κηπίσεων τὰ αἰσθήματα, καὶ εἴπερ στριμόνης
οὕτοις τὸ εἰς θεωρήσαν ἀνδρόσιμον, ἡμίνων καὶ μετ' ὅλης ταῦ-

τοις φεύγονται. Άλλ' ὁπερ αὐλῷ νέμεται τῷ τῆς φυχῆς, αὐτόματον ἐπὶ τὰς σύνλα τὸ σῶμα, ἢ ποιῶντα, τὰς κατ' αὐτὸν ἀνεργίας πέραντα, τότε τοις καὶ δοίησιν αἱδὲ σωματικῆς τινὸς φροντιζόμενης κατήστασι τηλε φυχὴν, ἐπὶ τηλε τῷ αἴσθημάτων θεωρίαν ἔκάγεινται, αἴσθημάτων αὖτε τῇ αὐτῇ, αἴσθηματος εἰσαγόμενον, ἢ ποιῶντα θίξει. Εἰ μὴ μέλοι, οὐτοις τῷ σώματος αὐτῷ αφειερά κείνεται, οὐδὲ οὐκ ἔχει, τητέσιν τὰς σύνλα τὰς ὑπὲρ τηλε ὕλην αὐτοπτῆδαν. Τὸ τοίνυν Θεώριμα οὐδὲ Αειστέλης αὐτὸς, οὐδὲ οὐδέποτε Μεταφυσικὸς Λάκιος, οἱ μηδεὶς εἶναι τῷ νῷ, οὐδὲ περόπερον ἐν τῇ αἰδήσει ὑπέρδιαιτεινόμενοι, διπλοῖσιν.

Ο μὴ γάρ εἰκασταις τῷ συλλογισμοῖς καθ' εαυτοὺς φροντιζόμενοι, οὐδὲ τῷ αὐλωτέρων ἀντοιῶν ὀπιδεκτικού τηλε φυχὴν εἶναι διδωσιν· ὁ δὲ οὐτῷ τὰς ὕλης παντοῖς κεχωριμένα ὄντα διπορεύεται. Ταῦτη τοις καὶ τοὺς αρχαίς (πὲν Ευπεδοκλεῖ, καὶ τὸν "Ομηρὸν λέγων") οὐκ ἐποιεῖ (1) τὰς τῶν πεποιηκότας, οὓς εἴγε ταῦτον λέγει φαντασία καὶ τῇ αἰδήσει, οὐδόντος· „Ο μὴν γάρ, πρὸς πάρεον, φησί, μηδὲ τις αἴξεται· ὁ δὲ, ράψας·

„Τοῖος γάρ νόος ὅπερν ἐπιχθόνιον αὐθρώπων,

„Οἷον ἐπ' ἥμαρ ἀγκοτι πατέραν αὐδρῶν τέ θεῶν τέ.

Εἰ δὲ καὶ τινας φροτείνας διπορείας Αειστέλης (2), τὰς: τῇ ἐματίᾳ δόξῃ συνηγορεῖν δοκέσας, οὐχ τότε σαφεῖς ἐπειπει τοῦτο θεραπεύεται τὰς ὄπιλυσεις, εἴσι γεμένη ἐκ τῷ αὐτῷ, ἐν αἷλοις πει αὐτῷ εἰρημένων, καὶ τὰς πρὸς ἐκείνας απαντήσεις κομιδῇ ράδιον φροντιστέονται. Βέλτιον δὲ ίσως εἰ τῷ τῷ Φιλόπονος λαβεῖν τὸν ἀντὶ τότε λόγον αἰσεῖντο φροβαλλόμενον, καὶ πολλῶν πρὸς ἐμπαράφησιν τῷ φροντιζόμενος παρεχόμενον τηλε συντέλειαν. (3) „Αειστέλης λέγει,
„ὅτι τετταὶ ὅπερν τὰς νοητός· εἴσι γάρ αὐλαί. νοηταί πρώτα,
„δεύτερα νοητά μέσα, καὶ τετταὶ τὰς σύνλα. Καὶ ἐπὶ μετρίῳ τῷ

(1) Αεισ. Περὶ Ψυχ. Βιβλ. Γ'.

(2) Λύτ. Λύτ.

(3) Φιλόπον. Έν Χπομη. εἰς τὸ Γ'. Βιβλ. τῷ πιεῖ Ψυχ. Αεισ.

„ τῷ ἀβλωτῷ, φησὶν, ὅτι ἔκ ἔστι χρέος φαντασίας· αἰφανεῖ
 „ ταῖς οὖσι γάρ αἱ νοήσεις. "Οταν δὲ, φησὶ, τὰ μαθήματα
 „ νοῇ, ψυχαιμούω κέχενται τῇ φαντασίᾳ. Εἰ δὲ καὶ ὡς
 „ ψυχαιμούω αὐτῇ κέχενται εἰς τὸ εἰδεῖαι τὰ μαθήματα
 „ καὶ, ως τῷ τῷ τὰ αὐτὰ ἴδια φαντάσματα καὶ μαθήματα.
 „ Ταῦτα μαθήματα φυχῇ, ψυχαιμούω κέχενται τῇ φαντασίᾳ.
 „ Ταῦτα δὲ σὺνλα γνώσκει ή φυχῇ ὄργανῷ κέχενται.
 „ μετανοήσῃ τῇ φαντασίᾳ. Εἰ δὲ τοῖν αἴφαντασι;
 „ οὐέργεια, διωκτὸν ἄρα τὸν τὸν δὲ τῇ φαντασίᾳ διηγεῖται,
 „ δεῖαι ταύτην τὴν οὐέργειαν. Οὐδενὸς δὲ δεῖται εἰς τὸ
 „ εἰδεῖαι πάντα. Σωπηρεῖ δὲ τῇ δόξῃ τῇ λεγέσῃ ὅτι
 „ ὁ νῦν ως γνώσκει τὰ πάντη ἄυλα εἶδε. Ταῦτα δὲ χω-
 „ εισά τῆς ὑλῆς ἴδια· ὥφειλον εἴναι καὶ αὐτὸς χωριτὸς εἴναι
 „ τῆς ὑλῆς ἵνα νοήσῃ ταῦτα. Εἴγε δεῖ εξομοιώθαι πατέ-
 „ πάντα τὸ γνώσκον τῷ γνωσκομούῳ. Ἀλλ. δὲ τῷ ζώῳ
 „ ως κέχωρισαι, σὺν ἄρτῳ νοεῖ αὐτά. Λῦτο μὲν οὐ περάτη
 „ σωπηροσία. Φοβοῦ; δὲ ἴδιν ὡς Ἀεισότελες. Εἰ γάρ ως
 „ νοεῖ ὁ νῦν δὲ τῷ ζώῳ ὡν τὰ πάντη ἄυλα, πῶς δὲ τῇ
 „ μῇ τὰ φυσικά τὰ φραγματεῖα καὶ εἰζήπτα; τὰ πάντη ἄυ-
 „ λα εἶδε, καὶ εὔρει, καὶ ἀπίγγειλας ἴμιν; "Ωςε δῆλον ὅτι καὶ
 „ δὲ τῷ ζώῳ ὡν ὁ νῦν γνώσκει τὰ πάντη ἄυλα εἶδε....
 „ Δεύτερα σωπηροσία. Οὐ νῦν ως νοεῖ τὰ ἄυλα εἶδε, ἐπει-
 „ δὴ εὖδε ἴστιν ὅλας ἄυλα εἶδε... Πρὸς λόγοιμον ὅτι
 „ πῶς ταῦτα λέγεις ὡς Ἀεισότελες, δις ἐν ἄλλαις φραγ-
 „ ματείαις θαρρήδων βοᾶς, εἴναι τὰ θεῖα εἶδε, ἀ τινα εἴ-
 „ σὶ τὰ ἄυλα; ... Τείτη σωπηροσία. Οὐ νῦν φέρει μῆτρα
 „ πασίας οὐέργει.... καὶ ὅτε τῷ τὰ θεῖα οὐέργει.... εἰκό-
 „ νὴ τῷ γνῶται τὸν νῦν τὴν διταξίαν τῷ κόσμῳ, καὶ τὴν
 „ αρετὴν τῷ τῷ φραγμάτων, αἰδίγεται δῆλον τὸ γνῶται τὴν
 „ αὐτὰ δικαιοσύνασσαν φορόνοιαν.... οὐδὲ φαντασία φέρει τὰ
 „ σύνλα γνώσκει, μόνα δὲ ἐκεῖνα εἰδεῖ, ἀ οὐδηποτε οἰ-
 „ δεῖ.... οὐδὲ αἰδίτις μόνα τὰ σύνλα οἶδε. Οὐ νῦν αἴ-
 „ ρα μόνα τὰ σύνλα οἶδε.... Καὶ φορὸς ταύτην δὲ αὐτή-
 „ λέγομον, ὅτι ὁ νῦν ὅτε τῷ τὰ μερικὰ αἰδίτια οὐέρ-
 „ γεῖ, τότε μῆτρα φαντασίας οὐέργει, καὶ ως αἴφισαται αὐτὸς
 „ απ' αρχῆς οὐας τέλεις, ἀλλὰ μετ' αὐτὸς ἴδιν δὲ τοῖς αἴ-

„ θη-

„ θητοῖς. Ὁπλικά δὲ τὰ θεῖα νοεῖ, τῶν καῦτα δέ τοι φαντασίας μὴν ἀνεργεῖ· εἴπομεν δέ τοι δέ τοι δίταξίας καὶ δίκοσμίας τῆς Θεωρεύματος οἵμιν μεταγόμενα δηλί τοι θεῖον· ὥστε δέ τοι μὴν φαντασίας, οὐκέτι δὲ μετ' αὐτοῖς.

„ Οὐδὲ δέ τοι δεῖται αὐτοῖς· Τὰ γάρ αἰσθάματα καὶ χωρίς φαντασίας οὐσινται.... Τετάρτη συμπυγεία. Οὐ διώμαται οὐδὲν νοεῖν τὸ δῦλον, διότι οὐ νόος οὐδὲν δέ τοι τῇ φαντασίᾳ· ὡσπερ γάρ οὐ φαντασία τῷτε ἀληθεύει, τῷτε φόβος δέται.... Πρὸς οὖν λέγομέν σοι τούτον τῷ φαντασίᾳ, διότι οὐ φαντασία ποιεῖται, μόνον γνωστή σκέψη, οὐδὲν καὶ αἰδήσεις γνωσκεται. Οὐδέν δέ τοι δέ τοι φαντασία, δέ μη καὶ οὐδὲν αἰδήσεις οὐδέν δέ τοι τὰς αἰσθήσιας σίδει.... Οὐκ ἄρτι οὐ νόος φαντασία δέται. Οὐδέν δέ τοι τῇ φαντασίᾳ τὸ Πλάτωνος φράσιν, οὐδὲ φαντασία αἰτυχίας εσίας· αὐτὶ τῷτε τὸ τυγχάνει αὐτῷ γνῶσις οὐσίας· ὥστε οὐκ εἶται ταύτον τὸν καὶ φαντασία. Καὶ ταῦτα μὴν οὐδὲν ἀεισοτέλες καὶ πρὸς Ἀεισοτέλεων οἵμιν διό τοι φιλόποιος. Οἱ δὲ φάντασίαι Θωμᾶς (1) Ἀεισοτέλειζοντες, αἰτικείμενον τῷτε τῷτε οὐδὲν μηδὲ σώματος κατασάσται, τὸ τοῦτο εἶναι τοῖς ἐνύλια καὶ αἰδηπτοῖς οὐσίαις τιθεντοί, οὐδὲ ἄρτι καὶ διειδῶν αἰδηπτοῖς τούτοις, καὶ φάντασίαι τῷτε τῇ συλλογῇ συναρθεῖται, τὸ αἰσθάλειον πως πρὸς τὰ τοντὰ διασώζονται, τὸ μὲν πάστη τοις φυχίαις, τὸ δὲ σώματι τὸσαν, τῆς φάντασίαι τῷτε δύλοια διποτεράσσονται γνωστικῆς δεξιότητος. Ομολογοῦσι καὶ γάρ ἀνεργεῖν αὐτοῖς, καὶ φάντασίαι τὰ τοῦτο αἰδηπτοῦ δέ τοι συλλογισμοῦ μὴν διποτερόμενα, αἰδήσει δὲ μηδεμιᾶς γνωσκεδαι φύσιν ἔχονται· οἷς εἰσὶν (2) αἱ αἰσθαλογίαι, καὶ αἱ θέσεις, καὶ οἱ καθόλυ λόγοι τοῦ ὅντος, τοῦ αἰτιατοῦ, τῆς ἀνεργείας, τῆς διωμέως, τῆς αἰτίας, τοῦ αἰτιατοῦ, καὶ τῆς φάνταστον πάλιον δέ, καὶ έστιλε, φαστοί, καὶ τὰς κατ' αὐτοὺς ἀνεργείας σαφῶς διποτεράσκεται· ὥστε οἵμιν αἰσθαλοφίλετον κεῖθαι τὸ δόγμα, καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς δοκεσιν ὀπωτὸν αἰτιφέρεται, ἐγκειμόμενον.

Θεώ-

(1) Ἀκινάτ. Α'. Μέρ. Σεπτ. Ι. Β'. "Αρθρ. Δ'. καὶ Σεπτ. ΗΕ'. "Αρθρ. Λ'.

(2) Γεωδ. Φυσικ. Δ'. Είρη. Σεπτ. Δ'. Πιετ. Ν. "Αρθρ. Β'.

§. αἱ. „ Τινὶ λογικὲν τυχὲν, μηδὲν ὅλως καθ' εἰαν,
„ τινὶ γνωστικῶς ἀγέργειν οἶστε εἶναι, φεύ δὲ ἐξηρπτυμένως
„ τὸ σώματος, καὶ δοκεῖ.

Ἐγγαρ δεὶς ἐξηρπτυμένως, οἵτις ὡς ἐξ αἰτίου, οὐ ὡς ἐκ
συναιτίας, οὐδὲ τέως ὡς ἐξ αφορμῆς εἰς τόto αὐτὲν ἀναγά-
γεῖ. Άλλὰ τὸ μὴν ὡς ἐξ αἰτίας, οὐ ὡς ἐκ συναιτίας, θο-
λὴ γαντίαν λέγοισι τοῖς σώματον εἶναι ψεύσιν (§. Φυσ. Φ.
Φ.).) αὐτὲν πεπειμένοις, καὶ δῆλο σωματικῶν κινήσεων,
αδιώσαντες εἶναι γνῶσιν τελεωθῆσαι, μηδὲ (§. Χυτ. Κξ.)
δηποδεδειχόσι. Δοιπόν δὲ ἄρα τὸ τείτο. Καὶ συμπελεῖν
τινα δῆθεν φεύσις σωματικῶν κίνησιν τῇ τυχῇ ϕωλητέον,
καὶ τὸν οἶς τι τῷ ψεύσιᾳ δύλων ὄντων νοεῖ, (§. Αε'. Αζ'.) οὐ
ὅτι ράδιον δῆλο τῆς κινήσεως, οὐ δῆτε εἰκὸν. Άλλα δὲν
αδέπτερον· οὐ γάρ τι κίνησις, οἵτις φρὸς ἐαυτὲν τὸ γνωστικὸν
ἀνακαλεῖσα περιστέχειν αὐτῇ ποιεῖ, οὐ όχι. Καὶ εἰ τότο,
ϕῦσιτον καθαρωτέραν (§. Χοδ.).) εὔδεμιᾶς παραι-
τίος γίγνοιτο, τὸ νοτὸν μάλιστα μηδὲν ἔχοντος κοινὸν φρὸς
τὸ κινήσαντε τινὶ αἴσθησιν. Πᾶσαν ἄρα αἰάγκην, οὐ μηδὲν τῷ
παύτῃ αὐτῶν ϕωλαμβάνειν νοπέντε εἶναι τῇ τυχῇ, οὐ μη
φεύσις ἐξηρπτυμένως αὐτενὶ γνωστικῶς ἀνεργάσαν τὸ σώματος.
Ἐκείνο δὲν εἴναι. (§. Αε'. Αζ'.) Τότο ἄρα.

“Η γαρ δέ τοις· Πότερόν ποτε τινὶ λογικὲν τυχὲν, χωεὶς
τὸ σώματος, κατ' ψεύσιν τατέσι τινὶ ἐαυτῆς αἰασκεψάμενοι,
γνωστικῆς ἀπάσις δυνάμεως ἀμοιρον θίστεμέν; οὐ όχι; Εἰ
μὴ γαρ ἀμοιρον, χωειδεῖσα δηλονότι τὸ σώματος περάγ-
ματι, οὐ πεφύκει, (§. Φλγ'. Φλδ'.) ψεύσις
ἔσαι νοίσεως ωδόλως μετέχεσσα, καὶ ωδὲ τυχῇ ὅλως. “Ο-
περ ἀπόπον. Εἰ δέ όχι, ψεύσιδῶς δέ αὐτῇ τὸ γνωστικὸν τῆς
δυνάμεως περισσοφείλεται, ἐπείπερ ψεύσις σώματι οὐση, τῆς
μὴν τὸ καὶ αὖτις σώματος γνωστικὴν δυνάμεως μέτεσιν (ἐξ
ψεύσις).”

χάσθ.), τῆς δὲ ἀνεργείας ψόδων, εἰμποδὼν αὐτῇ εἶναι τὸ σῶμα ρήπτεον, τῷ μὴ εἰς ἔργον ἀγαγεῖν ἔχειν τὸν αὐτῇ φύλαξαν δώματιν, ἵτοι αφέλκουν ὅπῃ τὰς αὐτῷ δημοσιμ-βανύσας κινήσεις, ἢ τέλεον αὐτῶν οἵονεὶ καταδεσμεῦον, καὶ αργεῖν ποιεῖν. Αλλ' εἰ τότο, ψόδοι ὅλοι γνώσεται ή θυ-χή· τὸ ἀλογώταπυ. (§. χξ'. κξ.) Εἰ δὲ ἐκεῖτο, γνώ-σεται μόνος, πορσεῖται δὲ αἱ ταῖς πέτραις γνωμίας κινήσε-σιν. Λείδος ἀρεὶς ἥτοι αἰδησεται, (§. ψοδ.) ή Φαντα-θίσεται (§. ψοδ.). τοῦ δὲ ὅλης πάντη αἰπιλαγμάτων κοίσει ψόδοι. Αλλ' ωκεὶ εἴσιν. (§. ως'. ωξ'.) "Ἄρα κτο-

Σχόλιον.

§. ως'. **K**ανταῦθα πάλιν ίμιν πρὸς Ἀεισοτέλην γί-
νεται θαφέρεδαι, καὶ τὸ μόνον, ἄλλα καὶ πρὸς ἄποιντας με-
νονταχὶ τὰς ἐνδοξοτάτις τῆς Νεωτέρων, εἰπερ ἀληθῆς ὁ εἰ-
πὼν (1) vix hodie in Europa reperias, qui sit nominis
alicujus, ejus doctrinæ Patronum., μόλις καθ' ίμᾶς εἰ-
„ ναι τινὰ, τῷ καὶ τῶν Εὐρώπων ἐν Φιλοσοφίᾳ φύλανύ-
„ μων, ὃς τῆς δε τῆς δόξης περιέσται. Αμέλει τοι τὸ μη-
„ δοὺ εἴναι ἐν τῷ νῷ, ὃ μὴ πρότερον ἐν τῇ αἰδήσει εἴη,
„ τῶν κοινῶν οἰόντι δόγμα, καὶ παύδημον, ἀλλὰ τοῖς ναὶ Σο-
φοῖς διάτεθρύληται. Καί τοι τὰς μόρι τῶν θυχῶν κατασω-
ματώσατες ὡπο φρονεῖν εἰκὸς θέτι, καὶ ἀκόλυθον, τὰς δὲ
ἄλλον τινα φύσιν αὐτῶν εἰδότας, εἰπ' αὐτὸν τότο ἐκείνοις
συγκαταεχθῶαι τὸ φρόνημα, ἀκέτι οἷμαι λόγῳ τινὸς ἐ-
χόμενον εἴναι, καὶ μὲν αἱεκτόν. Οὗτοι γὰρ ὡς ὡπο τῆς συγκρο-
τήσιν τῶν αὐθρώπων φύσιν, τῷ μόρι ἀτιμοτέρῳ καὶ χείρονι
παρέχονται τι, καὶ καθ' ἑαυτὸν ὡσὲ ἄλλων κινεῖδαι, μὴ πε-
θαρχεῖντι θυχῇ τῇ κρείττονι. (§. ψοδ.) παύτων δὲ χω-
εὶς εἰκέντες τόγε νοεῖν πάντη ἀδρανῆ δότοφαινονται. Καὶ δυ-
σὶ

(1) Γαρσίωσ. Μετρ. Μέρ. Β'. Πιεὶ τὸ Συνέματος τῷ εἰρηνήτ.
ἰδιῶτ.

σὶ τάποις μάλιστα τῶν φυχῆς ψίσια χαρακτηρίσαντες, τῷ τε κινητικῷ, καὶ τῷ γνωστικῷ (1) καὶ μὴ ἔκεινο ταῖτη τὸ σῶμα, καλῶς ποιεῦντες, καὶ δὲ τότε ταύτην τὸ σώματι, εἰκὸν ὄρθως δίπτα, πάντη πάντως φέρουσες καθυπέβαλον. Αὐτοκίνητον τε (μάλιστα οἱ μῆτραι τοῖς λόγοις τὸ περᾶγμα δοκεῖ) τὸ λεγόμενον. „Οὐδεὶς φασὶν ἐν τῷ νῷ, οὐ μὴ πρότερον ἐν τῇ αἰδίσει. Πότερον γάρ, τὸ αὐτὸν ψωκεῖσθαι τῷ διωμάτεων ἐκατέρᾳ, οὐ τῇ ἑτέρᾳ ἔτερον; Εἰ δὲ τὸ αὐτὸν, ἐκέπει δύων, μία δὲ αἱμόπεραι διωμάτεις ἔσονται, οὐ αὐτή. Τοῖς γὰρ αὐτικειμένοις πάλι οὐ συεργεῖσι τὰς διωμάτεις εἰδοποιεῖσθαι, καὶ διακείνεσθαι, οἱ πάντες φασίν. Εἶναι δὲ τὸν αὐτὸν διωμάτιν νῦν τε καὶ αἴδησιν, τοῦτος αὖ φαίη, τοῦτον φαίη, τοῦτος πάντοις δικτύειται ἐρεῖ, πρὸς τὸν περὶ διαφερόμενα. Εἰ δὲ ἔτερον, τὸν αὐτόν οὐτα, τὸν δὲ τῷ νῷ τοῦτο πρότερον ἐν τῇ αἰδίσει, τοῦτο ὑπερον, τοῦτο τοῦτο πρότερον αὐτοῦ. Πρὸς πάντα τοιςὶ ἐκεῖνοι αἴπαντας αὐτοῖς λείπεται, τὸ μὴ εἰδικῶς, παντικῶς δὲ, καὶ τῷ λόγῳ τὰ ψωκειμένα. Τῶν γὰρ εἴφειναί τοιςὶ θηλεωρεμένων, εἰσὶ μὴ ἀν αὐτιληπτικὴ τυγχανεῖ τοσαὶ οὐ αἴδησις, οἷον τῷ γροιῶν, τῷ οσμῶν, τῷ χυμῶν, τῷ πίχων, τῷ μεγεθῶν, τῷ χημάτων, τῷ κινήσεων, καὶ τῷ περιπλησίων, ἄλλῃ ἄλλων, εἰσὶ δὲ οὐ τούτοις, οἷον τῷ αἵτιων, τῷ χέσεων, τῷ διωμάτεων, τῷ τάπιων, καὶ τῷ ποιέτων. Καὶ τὸ αὐτὸν οὐτας οὐ γε τῷ περὶ περισταί τῷ νῷ, εἰμὶ ἐκείνως πρότερον φθάσαν κινήσῃ τῶν αἴδησιν. Άλλα Α·, εἰ μὴ πάλι οὐπάρξεις αὐτοῖς ὁ λόγος, ὄρθως αὖ ὄπωστεν χωροίν. Εἶναι γὰρ συεργεία περὶ δὲ καὶ τῷ δε, πάσι δε καὶ τάς δε τὰς νῷ μόνω ληπτὰς τελειότητας, εἰκὸν αἴδησει τῷ αὐτῷ θηλεωρεμένων ποιοτήτων, καλῶς εἰσβάλλομεν. οἷον εἰπεὶ συεργεῖ περὶ τι τῷ οὐμετέρων αἰδηπτείων, πάρεστι τεκμήρειον ὅτι, καὶ διωμάτεως δύμοιρεῖ, ὅτι καὶ τοσίατις ἐρεῖ, ὅτι καὶ οὐπάρχει, καὶ οὅσα ποιεῖται. Εἰ δέ

πε.

(1) Αεις. Περὶ Ψυχ. πλαγχεῖ.

πεεὶ τὸ τὶ λῶ εἴραι πάτων ἔκαστον λέγοισι, κομιδῇ φύουδεῖς
τὸ λεγόμενον. Οὐ γὰρ τῆς αἰδήσεως δῆτι τὸ διδάσκειν τὸ
τὸ δὲν καθ' ἑαυτὸν, καὶ οὐ σία, καὶ τὸ εἴραι, καὶ τὸ διώματις,
καὶ τὸ τὸ φύσει πρότερα εἴναι πάῦτα τῷ διεργεῖλην, καὶ οὐσα
τὸ ποιέται γενέται. Επεὶ γένει δὲν διέγειν δὲν πέφυκε πάτων οὐ
αἰδήσεις. Η̄ τότε αὖ δύμοισιν εἴη, τῷ τυφλὸν ψάσθαι ὁδη-
γεῖσθαι, εἰρήνη ἀλοδεῖν οὐ νέστης τὰς καθαρωτέρας ἔχων δι-
νοίας, τῶν τῆς αἰδήσεως ἔξειν ἐλπίσειν τῆς γάτ' ἔχεσθαις,
η̄τε δὲν λαβεῖν διωμάτης. Β'. Εἰ δὲ η̄δη δῆτι τῷ εἴη αἱ-
φαιρέσεως γοντῆς, οἷα τὰ εἰρημένα, ἔχειν τι καὶ λέγειν εἰσ-
κασιν, αἱλλ' δῆτι τῷ φύσει αὔλαν, οἶον τὸ θεῖον, οἷα τὰ
κεχωρισμένα εἴδη, οἷα οὐ διημῖν Φυχὴ, τίποτε φύσειν;
Η̄ οὐτε εἰκ τῷ διεργημάτων καὶ πάῦτα τῷ τὰς αἰδήσεις ψά-
ποπιπτόντων καθίσαται πρόδηλα; Αἱλλ' εἴη τὸ οὐτι, πάύτη γε
γῆπερ διεργεῖ, ψύμεν καὶ τὸ οὐτι δῆτι πάτων ἔκαστον, δῆλον γί-
νεται. Εἰ δὲ καὶ πάτη, αἱλλ' αἰδητῆς η̄δη τῷ διεργεῖλην ψά-
ποπιπτόντων, καὶ ἐπομένως σωματικῶν, πολλῷ γ' αὖ δέοις εἴη
αὐτῆς σύνοιαν ήμᾶς ἔχειν τῆς ἐκείνων αὔλιας λαβεῖν, οἷα
καὶ εἴχομεν. Τέναρτίον δὲ καὶ σωματικὰ αἱ μήροιμενα, καὶ
λαμπρῶς δημιουρίζοντες, οὐδενὸς μὴ σύνουλον δι τοὺς ψήστην
εἴναι εἰκότως ψάσθαι λαμβανόμενοι. Εἰπε καφός αὐτὸς, η̄χει αἱ-
δησιν οὐκ αὖ λάβοι, καὶ ποιγε τὰς ἀλλας συγκεκριμένος
αἰδήσεις, οὐτε πάτων ψέμεια δεξιῶς ἔχει πρὸς την τῷ η̄-
χων αὐτίληψιν. Οὐσίας δὲ αὔλια τε καὶ αἴσθημάτα, πρὸς λῶ
πάσα αἰδησις μακρῷ αἴφυεστέρα, η̄ πρὸς τὰς αἴρετος πλη-
γὰς οὐ δῆλος, εἴσιν ήμῖν ἐλπίσαι δι αἰδήσεως σύγσιαν λή-
ψεθαι; Εμοὶ δὲ δοκεῖ, ως πῷ μηδενὸς ἀνεῖναι τῷ νῷ, οὐ
μηδὲ πρότερον διείπει τῇ αἰδήσει διατεινομένῳ, εἰ σύμφωνα
μέλλοι τῷ δόξῃ φρονεῖν, πάντα εἴναι σωματικὰ καὶ τὰς
πάλαι, καὶ νεωτέρας τῷ Επικερέιων ψάσθαι πτερόν, καὶ την
μὴν τῆς αὔλιας ψίσιας ὑπαρξίν εἰκ τῷ δηνων, την δ' σύγοιαν
εἰκ τῆς Φυχῆς τέλεον λόποκρατέον. Γ'. Αἱλλ' εἴσω δή τις αἱ-
δησις (δι ψάσθεσι οὐκ αἴσθημάτῳ οὐτε μηδὲ φύσει.) αἱ-
πάντα πεπιρωμένος τὸ αἰδητέρα, η̄ γενού ἀπαντα πλην
τῆς αἴρης (οὐ τυχὸν οὐδὲ φύσει αἴσθημάτον). Κείδω δὲ η̄δη
τὸν πεεὶ τὸ αὐταιδητὴν πάτη σῶμα αἴρεται, ισομέβεταις ἔχειν
τῇ εὐχεκραμένῃ αὐτῷ Θερμότητι, ως μηδὲ πάτης αἰδησί-
σθαι.

δαι. Τί γν; όδοι ὅλως νοίσει ή ἐν αὐτῷ φυχή, οὐ τι;
 Ἀλλ' εἴτι νοίσει, οὐτός ποτὲ αἰδήσεως; εἰπεῖν οὐκ αἴ
 ἔχοις. Εἰ δ' οὐδού, θαυμασίγε νηὶ Δίᾳ ή ἐν τάχῳ φυχή,
 η ὀπτῆς πλίνθα αἴφυεσέρε. Καὶ μὲν εἰ μηδού ἄλλο, οἴτε
 μερός τοι ὑπάρχει η φυχή αὕτη γνώσεται, ηδὺ οὖς τότο οἰδε
 σωεπιγνώσεται. Δ. Ερωτήσαντες δὲ ηδὺ τὰς προΐσαμενάς
 τῆς δόγματος, οἴτας τότο ὑπειλήφασι, τινὲς δότο τῆς αἰδή-
 ματος φύρεσιν τα καθαρά νοίματος, εἴτι αἰδίνατωτέρων δι-
 ρήσομεν. Τί δη ο Περιπατητικός; Ἀπὸ τῆς αἰδήτης, φη-
 σίν, σύνλοντι εἶδος σύντυπται τῷ αἰδητείῳ, ω̄ προσ-
 βλέψεις ο κατ' ἀνέρεταιν νῦν, τὸ εἶδος δημιουργεῖ τὸ ἄλλον.
 Η προὸν οὐδι, ηδὺ αἴθεμά τέως διεξανίσιν. Εδ' γάρ. τε-
 λείδω ταῦτα οὓς πλάττεται. Ἀλλ' εἰ τὸ ἄλλον ἔκτυπον ε-
 σὶ τῆς ἀνύλας, οὓς καὶ αὐτὸς ὁμολογεῖς, αὐτὸ τότο νοιτὸν κα-
 τατίσει τὸ αἰδήμα, οὐκ ἄρα δι αἰδήσεων αἱ σύνοιαι τῇδ
 καθαρωτέρων. Επεὶ τότο δι εἰκεῖνο οὐχ ἔπειται. Οὐ γάρ
 μη εἴποι; οἴτι ηδὺ τὰ αἰμιγῆ πρώτως φωταῖσα γίνεται, οὐν
 ἔπειται ηδὺ αὐτὰ νοιτὰ κατασῆ, πᾶντες γάρ τὸ μηδεμίαν αἱ
 γάπως ἔσεδαι, φωτασίας τε καὶ καθαρᾶς νοίσεως τινὲς οὐφο-
 ραν, ηδὺ περιττὸν ατεχνῶς τῇ παχύτητι πελαμπέχειν,
 τὸ, εφ ω̄ νοιτεῖαι, δσον παχύτητος οὐχει, αἰπαραιτήτως α-
 πογυμνεῖαι σφετὸν. φύσει γάρ τῆς ὑλῆς αἰπηλαγυμένου,
 οὐτ' αἱ περιβάλλοιτο, οὐ τὸ πέρυκεν, οὐτ' αἱ περιβάλλοιτο, οὐ
 οὐκ οὐχει, ηδὺ οὐδόλως αἱ εἴη δι αἰδήσεως εἰς τὸν νῦν τῷ
 τοιάχῳ εἰσιττέα. Καὶ πρὸς μὲν τὸν εἰκ τότε Περιπάτη το-
 σαῦτα. Τί δὲ ο Λακιανός; Σωθέσει αἰπαντᾶ, καὶ αἴφαιρέ-
 σει, καὶ δηπισίᾳ νῦ, καὶ προσοχῇ, καὶ συλλογισμῷ, εἰκ τῇδ
 ήγκμενάν, καὶ επομένων, καὶ σωτηριμενάν, οἴπόσαι ήμῶν αἱ
 σύνοιαι νεωικώτερα νηὶ Δίᾳ. Ἀλλ' οὐκ αἱ φθάνοι ήμᾶς εἰκ-
 διδάσκων, οἴπως οὐτε τῇδ χωμάτων, καὶ οὐχων, ηδὺ οσμῶν,
 καὶ χυμῶν, καὶ εἰκ τῇδ αἴπτων, τὸ μηδενὸς τάπων ἐν μετοχῇ
 οὐ, καθ' εἴα δὴ τινὰ τῇδ εἰρημενών ξόπων, νοιτὸν κατα-
 σαθείν, οἷον η φυχή, οἷον ο νῦν, οἷον αὐτὴ η νόησις.
 Πότερον σωθέσει χωμάτων. (ταῦτα δὲ λεγέδω καὶ περὶ^τ
 τῇδ ἄλλων ποιοπίτων) αλλ' γάρ τι εἴσαι ήμῖν πολύχρυν.
 Ἀλλ' αἴφαιρέσει; αλλ' εἴτι εἴσαι τῇδ πολλῶν χῶμα οὐτοι α-
 πλεύν, οὐτε τῇδ εἰ μίζεως. Ἀλλ' εἰ τῇδ σωτηριμενάν; τῷ ξό-
 πῳ;

πώ; Τοιαῦτα δύο αὐτοῖς τὰς πρόσες ἀλληλα. Ἡ δὲ τῇδε αἴ-
ποιων πρόσες τὰς ποιάς χέσις ὅποια τις; Ἀλλ' εἰ τὸν οὐγ-
μενόν καὶ ἐπομένων. Καὶ μέν ταῦτα γενόντες καὶ εἶδον θεῖν,
ἢ τοιαῦτα τινὰ συμετάγοντά τε καὶ συμαναιρόμενα, καὶ συ-
νεισταγόμενα καὶ συμαναιρόντα. Τὸ δὲ σωματικὸν πρόσες τὸ
αἰσθάνατον παῖτη ἔτερον. Σὺ δέ μοι καὶ τότο κάτεχε. Ότι
γένει τῷ αὐτῷ βέραν ἐόπων σύνοιαν παθαρὸν πρώτην, τῇ
ψυχῇ δυνατὸν εγγίγεται δέ τοι αἰδηρίματος. Ανάγκη δὲ τὰς
πρώτες αὐτῶν ἔχεσσαν, εἰς ἐκένων γάνως ἀνεργεῖν, οὐτος
προσιδεῖσαν, οὐτοφαρέσσαν, οὐτοσυλλογιζομένα. Ιιῶς γάρ
αὐτὸν προσιδεῖσει λάβοι πρώτην σύνοιαν, δέον πρώτου γινώ-
σκειν τὰ προσιδεῖμα; πῶς δ' αὐτὸν αἴφαρέσσει; δέον προσιδεῖ-
γειν τότε αἴφαρέμμον, καὶ τὸ αἴφ' εἰ; Πῶς δ' αὐτὸν συλλογισ-
μῷ; μὴ ἐκ προγνωσκομένων; Ἡ γάρ εἰ τῶν ὄμοιῶν καὶ
σωματικῶν, καὶ ὅλως τῶν αὐτοφορῶν πρόσες ἀλληλα ἔχοντων
τινὰ συλλογιεῖται, καὶ τινὲς τόπων προσίσταται οἰκειότητα. φῶ
δ' αὐτὸν οὐτοῖς οὐδὲν τέτω καὶ τὰ αὐτιδεῖπον παντως. οὐτοῖς
εἰ τὸν οὐγμενόν τὰς ἐπόμενα εἰσβαλεῖται, καὶ ταῦτα σὺ ε-
κένοις ὡς μέρη τῶν ἀνεργείᾳ προσευχέσθαι. οὐτοῖς εἰ τὸν κα-
θόλον τὰς καὶ μέρος, καὶ τοῖς ἐκείνων λόγοις ταῦτα πρότε-
ρον εἰμισθειλημμένα θεσσεται. Ολως γάρ εἴφ' οἰδεσσν ε-
πιφορᾶς τὸ εἰπαγέμμον τοῖς κειμένοις ἀνεπιθεωρεῖται α-
ναγκαιότετεν θεῖν· ὡς καὶ αὐτοὶ δὴ οἱ καὶ αἰκροδιγῶς τῶν
λογικῶν μεθόδων αἴταμμοι ἴσασιν. Τοῖς δὲ σωματικοῖς
κινήμασιν, λεγέτωσαν, τίνι δίποτε λόγῳ ἀνεπιθεωρεῖται
τὰ αἰσθάνατα; οὐ (ὡς αὖ τῇ φιλτάτῃ φράσει πὼν νεωτέρων
τότων προσχρήσωμα) πῶς αὖ τὸν διπολῶντα λόγον τῆς
τὰ αἰσθάνατα σύνοιας, πολλέχοι τὸ συμβαῖνον τῷ σώματι;
Ἀλλ' εἶναι σῶμα καὶ τινὰ ψυχὴν αὐτῶν, καὶ σωματικάς τι-
νας καὶ οἵτις αὐτῆς τὰς σύνοιας τοπάζει Δώκιος. Εἴπερ δέ,
οὐδὲ οὐμᾶς ἄρα πιστύς ἔξει, τὰς πίγματά τε διετελούμενάς,
καὶ δέ τολλῶν δείξαται. (Ἰ. χαζ'. χιζ'. φ'. φά. φθ'.
φγ'. φδ'. φέ'. φτ'. φθ'. φι. φιά. φιγ'. φιδ'. φιέ'.
φισ'. φιζ'. φιη'. φιθ'. φικ'. φικ'. φικ'. φικ'. φιθ'.
φλ'. φλγ'. φλδ'. φλζ'. φλη'.) αἰλλὰ τὰς εἰ τὰς α-
γέλις τὰς Επικέρα, οἷς οὐδὲ καὶ θυμῆρες τῷ βορβόρῳ καὶ τῇ
ἰλύῃ τὰς ὄλης αὐτῶν ἐκείνων συμφύσεσθαι.

Θεών

Ε.Γ.Δ της Κ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Θεώρημα ΝΒ'.

§. αἱ. „Τῶν ἔννοιῶν τὰς μὲν καθαράτεταις, καὶ ἀφα-
„τίσας, καὶ πρωτας, πρόδ' ἐαυτῶν, καὶ τὰς ἐνεργείας τὰς
„ἐαυτῆς ή λογική Φυχὴ ὄπιστρέφεται, τὰς δὲ μηδὲ φωτα-
„τασίας, τῷ ὅπερ εἰδοποιεῖν ἐπάχθη σώματι προσέχε-
„σα, προσποείζεται.

Πρὸς ἐαυτῶν δὲ μὲν πέφυκε (§. χειρό.) καὶ τὰς κατ' αὐ-
τῶν ἐνεργείας ὄπιστρέφεται, οἷς δὲ διέταξεν, κάντεῦθεν αὐ-
τῇ ή τῷ ὄντος ἐγγίγεται σύνοια. Καὶ ὅτι διώταται νοεῖν,
καὶ βάλεσθαι, καὶ ὅτι νοεῖ, καὶ βάλεται, κάντεῦθεν αὐτῇ ή
σύνοια τῆς δυνάμεως, καὶ τῆς ἐνεργείας, καὶ ἀπλῶς τῆς τε-
λειότητος. Καὶ ὅτι οὐχὶ αὐτῆς τὸ νοεῖν, καὶ ωκεανὸς, αὐ-
τῇ δὲ ωκεανὸν τὸ νοεῖν, κάντεῦθεν αἱ σύνοιαι τῷ αἵτινι, καὶ
τῷ αἵτιοτε. Καὶ ὅτι αὐτὴ καὶ νοεῖ, καὶ νοεῖται, κάντεῦθεν
ἡ φέσις αὐτῇ παρέβαται. Καὶ ὅτι ὥπερ αὐτὸν βάλειτο, καὶ
νοεῖ, ψυλὸν ὥπερ τὸν βουλεται, κάντεῦθεν τὸ φύσει
πρότερον καὶ τὸ ὑπερόν, νοητὸν δέ, καὶ τὸ ιγνάθμον, καὶ τὸ
ἔπομψον. Καὶ ὅτι μὴ διὰ παῖ, ὁ αὐτῇ πρᾶγμα, εἰ-
χαρκεῖ πρὸς αἰκενιβῆ προμνόντιν. Οὐδὲ ὅτι βάλεται πειεῖν
εἶχε, κάντεῦθεν ὅτι αἴτελης σωματίδεν. Καὶ ὅτι αὐτὴ διέταξεν
η μικρῷ πρόσθι, καὶ ωκεανὸν, κάκπτητα ή σύνοια αὐτῇ τῆς
ταυτότητος, καὶ τῆς μονάδος. Καὶ ὅτι ταῦτα μὴ τῇ δε, νυν
δὲ ἀλλως πως εἶχε κατὰ γνῶσιν, η βάλιστιν, κάντεῦθεν ή
τῆς ἐπερότητος καὶ τῷ αἰχθμῷ. Παραβάλλεται δὲ καὶ τῇ δια-
τῆς ἐνεργειῶν ἀλλας ἀλλας, τὸ ὄμοιον συμβράξει τὸν
αἰό-
μοιον. Σωμεῖδεια δὲ καὶ ὅτι λίγη, καὶ διέταξεν, τὰς καὶ τὸν διαμο-
ρφωτὴν πράττεταις, καὶ τῷ πρότερον καὶ ὑπέρετον τὰς λόγιες φέ-
ρει. Συμεπιγνωσκόσα δὲ ἐαυτῇ, καὶ ὅτι πρὸς ωδὴν διέτι
πρότερον ωκεανὸν διατροπάται, τηλὸν διότον τὸ μηδὲν διέτι τὸ
εἶναι τι μετάβασιν σύνοει. Συμεπιταμένη δὲ καὶ ὅτι ωκεανὸν
διέτι, τηλὸν διότον ἐαυτῇ πράγματι τὸ μηδὲν διέτι τὸ
εἶναι διαρθρυμέται, καὶ πρὸς τὸν δόντα αὐτῇ τὸ εἶναι αἰσ-
φέρεται. Κτ. Κτ. "Αρα τὸ Λ'.

"Εννοιαι δὲ μετὰ φωτασίας εἰσὶν, αἱ δέ τις ἐν τῷ αἰ-
θητείῳ πινάσεων τῇ Φυχῇ γνόμυμα, οἷος αἱ γνοιῶν, ζη-
μα.

μέτων, χυνῶν, ὀσμῶν, καὶ τὸν λοιπὸν ποιοτῶν αἰδητικαὶ, καὶ φαντασιαὶ αὐτιλῆψεις (§. χοβ'). Τὰς δὲ αὐτιλῆψεις πάντας, τόν κατ' αὐτὰς κινημάτων σώματα, ὅπερ εἰδοποιεῖ ή θυχὴ προσέχεται αἰαδέχεται (§. θξθ. θξτ'. Καὶ θπδ. θπε').¹ Άρα κτ.

Σχόλιον

§. αια. **Ο**ὗτος ἐκεῖνος ὁ πρὸς ἑαυτὸν συμβούλιος κύκλος, ὁ ἐκ τῆς ζωτικῆς δύνειας μορφωθεὶς, οὐδὲ ὁ Διμιαργὸς τῶν τε κοσμίων, καὶ τὸ ταῦτον, καὶ τὸ ἔτερον, πάντας τὰ σοιχεῖα τῷ ὄντων ἀπαίτων κερδοσας, παρίγαγε, καὶ εἰς λόγιας τὰς ἀρμονικωτάτις κατέτεμε. (§. θιβ'.) οὗτος αὖ μόνως, καὶ ἄλλως ἀρμονία λέγοιτο ή θυχὴ ὄρθως, τὰς τῷ πολυμηγέων, ηγὸν δίχα φρονεόντων τοιμάτων ἀρχὰς ἢ οὐ έαυτῇ συμφένειληρεῖα. „Οὕτω δὲ καὶ αἰειδμὸς ἑαυτὸν κινῶν αὐτὸν εἴη, διὰ τὸ πλήρωμα εἰδῶν εἶναι, ηγὸν λόγου ἐκ τῷ λόγῳ (1). Οὕτω δὲ καὶ τόπος εἰδῶν. Οὕτω δὲ τέλος, ηγὸν γνωρίζοντος αὐτὸν ἔχοι τῷ ὁμοίῳ τὸ ὁμοίον. Οὐκ ἐκ τῷ ποραγμάτων ἀπαίτων συγκεκριμένη, ὁ ψυχαίως τὰς υπελιθότας ἀεισοτέλης (2) ἀπίλεγξεν, ἀλλ' εἰς ἑαυτῆς μετὰς ἀρχικωτάτας, καὶ ἀπλανάτας ἐννοίας, διὸ ὡν ηγὸν πολὺ τῷ ἐκτὸς αὐτῆς κείνει, προφέρεται, διὰ δὲ τὸ σώματος, οὐ συλληπται, ποικιλαχῶς κινημάτα, τὰς ἐγυλωτέρας τῷ ποιοτῶν αὐτιλῆψεις λαμβανόνται.

Πορίσματα.

§. αιβ'. Α'. **Τ**ὸ αὐτὸν ἄρα γνωστικὸν τῆς θυχῆς, κατάγε τὸν δύναπερ πεῦ στεργεῖν βάσιν (§. α.), αἰδητικαὶ (§. θοδ').

(1) Φιλόπτε. Ἐγ Τπεργ. εἰς τὸ Περὶ Ψυχ. Ἀεισ.

(2) Ἀεισοτέλης ἐν Λ'. Περὶ Ψυχ.